

ต่อไป จนกว่าเราจะถูกความทุกข์แผดเผาเอาจนทนต่อไปไม่ไหวแล้ว และเพื่อหนีจากความทุกข์ทั้งหลายอย่างเต็มที่นั่นแหละ เราจึงจะสนใจที่จะมาศึกษาและปฏิบัติเพื่อดับมัน

อีกอย่างถ้าเราหมั่นพิจารณาถึง ความทุกข์ที่มันแผดเผาเราอยู่ในปัจจุบัน หรือคิดพิจารณาถึงความทุกข์ในอนาคต ที่จะต้องเกิดขึ้นมาอย่างแน่นอน (จากความแก่ ความเจ็บ ความตาย ความพลัดพรากจากสิ่งที่รัก ความประสบกับสิ่งที่ไม่รัก และความผิดหวัง) อยู่เสมออย่างจริงจัง เราก็จะเริ่มเกิดความกลัวต่อความทุกข์ในอนาคต และมีความปรารถนา (ความอยากที่ดี) ที่จะศึกษาและปฏิบัติเพื่อป้องกันไม่ให้ความทุกข์ในอนาคตนั้นเกิดขึ้น

อีกอย่างถ้าเราจะหมั่นพิจารณาถึงความสุขทั้งหลาย ที่เรากำลังลุ่มหลงติดใจกัน ยิ่งนักนี้อยู่เสมอว่า “มันเป็นสิ่งที่ไม่เที่ยงแท้ถาวร ต้องแสวงหามาด้วยความเหนื่อยยาก อีกทั้งยังทำให้ต้องเป็นห่วงกังวลอยู่เสมอ ซ้ำเมื่อไม่มีความสุขหรือมีน้อยลง เราก็จะเป็นทุกข์อีก แต่ถึงเราจะเสพความสุขไปมากสักเท่าใดก็ตาม สุดท้ายมันก็จะผ่านเลย หรือสูญหายไปจนหมดสิ้น และยังเสพก็จะยิ่งคิดใจ และอยากเสพมากยิ่งขึ้น อันส่งผลให้ต้องแสวงหาและห่วงใยมากยิ่งขึ้น ซึ่งก็ย่อมที่จะนำปัญหา และความทุกข์ ความเดือดร้อนมาให้ให้อีกอย่างไม่รู้จักจบสิ้น และสิ่งสำคัญ ความสุขที่เราลุ่มหลงติดใจนี้ มันก็มีความทุกข์ซ่อนเร้นอยู่ด้วยทั้งสิ้น” ซึ่งการพิจารณาเช่นนี้ก็ช่วยให้เราเกิดความเบื่อหน่ายในความสุขและมีความอยากที่จะดับทุกข์มากขึ้น

จุดสำคัญ ถ้าเราจะมีใจอย่างถูกต้องว่า “ไม่มีอะไรที่จะมาเป็นตัวเราจริง” ได้อย่างแท้จริงแล้ว เราก็จะมองเห็นได้เองว่า ถึงแม้เราจะเสพสุข และลุ่มหลงติดใจความสุข หรือแสวงหาความสุข และยึดถือว่าเป็นของเราไปมากสักเท่าใดก็ตาม แต่แท้ที่จริงแล้ว ก็ไม่ได้มีใครที่ได้เสพ หรือยึดถือได้อย่างแท้จริงเลย ซึ่งจุดนี้จะเป็นจุดสำคัญ ที่จะทำให้เราไม่คิดที่จะแสวงหาและยึดถือสิ่งใดๆในโลก อันจะนำไปสู่การ

มีศาสนาขึ้นมาในโลก และมีการพัฒนามาเรื่อยๆจนถึงขั้นศาสนาช่วยให้มนุษย์หลุดพ้นจากความทุกข์ทั้งปวงได้

ศาสนามีประโยชน์อย่างไร?

เมื่อมนุษย์มีความรู้ความเข้าใจในธรรมชาติมากขึ้น ศาสนาก็เปลี่ยนจากความกลัวภัยธรรมชาติมาเป็นความกลัวภัยจากชีวิต โดยเฉพาะภัยจากความทุกข์ของชีวิต อย่างเช่น ความทุกข์จากความแก่, ความเจ็บ, ความตาย, และความพลัดพราก เป็นต้น

มนุษย์เป็นสิ่งที่มีความมีชีวิต แต่เมื่อทุกชีวิตต้องตาย และคนที่ตายก็ไม่เคยมีใครกลับมาบอกเลยว่าชีวิตเบื้องหลังความตายนั้นเป็นอย่างไร มนุษย์จึงกลัวภัยจากความตายนี้กันมาก เพราะไม่รู้ว่าจะเมื่อตายไปแล้วจะเป็นเช่นไร ซึ่งจุดนี้เองที่ศาสนามีบทบาทมาช่วยให้มนุษย์คลายความกลัวภัยจากความตายนี้ลงได้มาก ศาสนาจึงเท่ากับเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจของผู้นับถือ ให้บรรเทาความทุกข์ใจลงได้เป็นอย่างดี แม้ว่ามนุษย์จะยังคงไม่พ้นจากความตายก็ตาม

ทุกศาสนาจะสอนให้เชื่อมั่นว่า ถ้าทำแต่ความดี เมื่อตายไปแล้วก็ย่อมที่จะได้รับแต่ผลที่ดี (เช่น ได้ขึ้นสวรรค์ หรือเกิดมาร่ำรวยมีเกียรติ เป็นต้น) แต่ถ้าทำความชั่ว เมื่อตายไปแล้วก็จะได้รับแต่ผลที่เลวร้ายหรือไม่ดี (เช่น ตกนรก หรือเกิดมาต่ำต้อยยากจน เป็นต้น) หรือถ้าปฏิบัติตามหลักศาสนาขั้นสูงอย่างเคร่งครัดได้ถึงที่สุด ก็จะเข้าถึงสภาวะที่มีแต่ความสุขอยู่ชั่ววันรันดรได้ หรือพ้นทุกข์อย่างถาวรได้

โดยพื้นฐานแล้วเมื่อมนุษย์มีความเชื่อมั่นในศาสนาที่ตนเองนับถือ มนุษย์ก็จะไม่ทำความชั่วแต่จะทำความดี ซึ่งมันก็ย่อมที่จะมีผลดีทั้งแก่จิตใจของตัวเอง ทั้งแก่ชีวิตของตัวเองและแก่สังคม คือส่วนตัวก็มีความสุข และส่วนรวมก็มีความสุข รวมทั้งโลกก็มีสันติภาพ ซึ่งนี่คือผลดีจากการมีศาสนา

ศาสนามีข้อเสียอย่างไรบ้าง?